

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insetate) vsprejema upravništvo in ekspediceja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzema nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 148.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. julija 1894.

Letnik XXII

Vabilo na naročbo.

S 1. julijem pričanja se nova naročba, na katero aljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Nov ogerski učni minister o šolah.

Sedanji ogerski minister Lorant Eötvös gotovo ni klerikalec in zatorej pač tudi liberalci ne morejo odrekati veljave njegovim nazorom. Učen je pa tudi, ker je več let predaval fiziko na visoki šoli. Ta mož se je izrekel v gospodski zbornici proti državni ljudski šoli, katero je priporočal protestantski škof Szasz. Posebno je podržavljenje srednje šole protestantski škof nujno priporočal. Učni minister mu je odgovoril, da on ne more smatrati podržavljenja šol kot ideal, pa katerem moramo hrepeneti, da ga hitro dosežemo. S podržavljenjem kake šole se jej da nekaka privilegovana oblika, in sicer oblika, o kateri se izreče država, da je jedino izveličavna in sploh jedina učna metoda, ki pelje do znanosti. Zgodovina pa uči, da se ne le na Ogerskem, temveč tudi v drugih evropskih državah ni iznašla ona jedina zveličavna metoda, in on misli, da minejo stoletja, predno se najde taka učna metoda, ali se

pa sploh nikdar ne določi učna oblika, katere se je povsod držati.

Dolžnost države je, podpirati vsako cerkev in vsako družbo, ki snuje šole in tako koristi deželi. Njemu se zdi za razvoj šol jako koristno, da jih snujejo razne vere in družbe. Zeleti je, da še dolgo obstojé te šole.

Liberalci avstrijski pač niso pričakovali, da se s tacega mesta tako rekoč obsodi državna šola. Pri nas liberalci mislijo, da je sedanja po državi določena oblika šole in učna metoda najboljša in da so verske šole škodljive omiki, na Ogerskem pa učni minister pravi, da so tudi verske šole koristne in državni šoli ne priznava nobene prednosti. Ta izjava je posebno pomenljiva tudi že zaradi tega, ker se je pogovor sukal ne le o ljudski, temveč tudi o srednji šoli. Učni minister je torej spoznal, da se nikakor ne more trditi, da bi učna vredba na državnih šolah sploh, torej tudi na srednjih, bila jedino prava, izrečno je priznal, da se človek tudi v drugih šolah lahko kaj nauči, da celo minister ni z nobeno besedo državnim šolam dajal kake prednosti. Izrečno je naglašal, da mora država še hvalježna biti in podpirati cerkve in verske družbe, ki snujejo šole.

Tudi mnogi pri nas bi naj si dobro zapomnili besede ogerskega učnega ministra, ker se nekateri kar križajo pred katoliško gimnazijo. Tak zavod bi po mnenju učne uprave onostran Litve bil deželi le v korist in bi njega osnovateljem morali biti le hvalježni.

Mi seveda nikakor posebnega zaupanja ne stavimo v ogerskega učnega ministra, ali vidi se pa, da mož ima še nekaj bistrega pogleda in jasne sodbe, da ga še liberalstvo ni popolnoma oslepilo. Zeleti je le, da bi vedno postopal po teh načelih in se tudi ne dal zapeljati tistim mažarskim šovinistom, ki hočejo šole podržaviti, da bi ložje razširjevali mažarizacijo. Če bode Lorant Eötvös tudi vedno v

svojem uradnem življenju ravnal po izraženih načelih, moramo reči, da je to svetel žarek v žalostnih in zmedenih sedanjih ogerskih razmerah.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. julija.

Cesar na južnem Tirolskem. Cesarja so na južnem Tirolskem jako slovesno vsprejeli. Političnega pomena pa to potovanje nima, kajti cesar ne vsprejme deputacije italijanskih deželnih poslancev, ki je mislila izreči svoje želje o avtonomiji južnega dela Tirolske. Iz tega smemo sklepati, da se v višjih krogih še nikakor niso odločili za kako večjo samoupravo južnega dela Tirolske. Proti temu je več utemeljenih pomislekov. Ne vé se namreč, bi li Italijani že bili zadovoljni, ako dobé samoupravo. Prav lahko bi se pripetilo, da bi potem bil južni del Tirolske prav gnjezdo iredente. V Trstu in Istri imajo Italijani pač dovolj pravice, pa vendar težé po zjedinenju z Italijo. Ravno tako bi tudi bilo na južnem Tirolskem. Zaradi tega se pa nemški konservativci upirajo razdelitvi Tirolske.

Delegaciji se snidete dne 14. septembra v Budimpešti. Cesar jih pa vsprejme do 16. septembra, ko pride od razstave iz Lvova. Mej zborovanjem delegacij bode pa letos že zborovala ogerska zbornica velikašev, da reši cerkvene predloge.

Liberalna jeza. Liberalni listi se še niso potolazili, da se je katoliškemu semenišču v Tilsinu na Tirolskem priznala pravica javnosti, že je učna uprava priznala pravico javnosti zasebni dekliški šoli šolskih sester v Prerovu. Liberalni listi se jeze in zdihujejo, da bodemo v Avstriji vsled prijenljivosti učne uprave klerikalcem kmalu imeli tako črno šolstvo, kakor je v Belgiji. Pozivljajo liberalno stranko, da se tako odločno upre klerikalizmu, kakor so se štajarski Nemci poslovenjenju. Seveda se bodo liberalci dvakrat premislili, predno bodo

LISTEK

Zvon.

(Francoski spisal Jul. Lemaitre.)

(Dalje in konec.)

„Se že ti, velečastiti gospod?“ vpraša ga njega gospodinja. „Kaj, niste šli v Pont l' Archevéque?“

Župnik premišlja, rekóč:

„Zamudil sem pošto iz Rosé. Šel bom tja kak drugi dan... Veš kaj, ne povej nikomur, da sem že prišel domov.“

Drugi dan na to ni služil sv. maše. Ostal je zopet v svoji izbi in še čebelnjaka ni šel pogledat. Toda tretji dan prišli so pónj, naj gré necega bolnika previdet s sv. zakramenti za umirajoče v vas Etos.

Gospodinja pravi, da se še ni povrnil gospod župnik.

„Gospodinja se moti“ — dé on — „saj sem tú.“

Vračajoč se od bolnika sreča nekega svojih župljanov.

„Hvaljen bodi Jezus Kristus, velečastiti gospod, kako se je kaj povedlo?“

Gospod župnik zopet premišlja ter dé:

„Izborno, prijatelj moj, izborno! Od samega čistega srebra je! In kaj še le krasni njega dón! Če se ga le dotaknete s prstom, vedno doní, in kar prestati neče.“

„In kdaj bo zapel v naših linah?“

„Kmalu, prijatelj moj, kmalu. Toda v tovarni je še mnogo opraviti ž njim, kakor se spodobi vlti se mora vánj krstno ime, kumovo in kumice ime in nekoliko verzov iz sv. pisma. In to veste, da ni, kar si bode hitro.“

Prišedši v župnišče, vpraša svojo starikavo gospodinjo: „Kaj meniš, Barba, ko bi takole prodala staro zofo, zrealo in stensko uro, ki so v izbi moji, ali bi dobila za to sto tolarjev?“

„Se tri ne, gospod župnik; povem Vam po pravici, oprostite, vsa pohištvna oprava Vaša ni dokaj vredna.“

„Veš kaj, Barba — odgovori gospod župnik — od danes nadalje ne bom jel več mesa, teži me v želódu.“

„Gospod župnik, kaj pa je z Vami?“ — pravi gospodinja. „Zdite se mi čudni! In to je od tega

dné, ko ste se napatili v Pont l' Archevéque. Kaj se Vam je pa pripetilo?“

Ni mirovala, dočim ji konečno vsega ne pové župnik.

„Oh, saj se pa tudi ne čudim — odgovori gospodinja — dobrotljivost Vaša spravila Vas bo še do skrajnega pomanjkanja. Toda, brez skrbi bodite, gospod župnik, Bog bo že kako pomagal.“

In v istini. Gospodinja je tolažila, kakor je mogla, radovedne ljudi, in kadarkoli je vprašal kedó po novem zvonu, odgovarjala mu je Barba: „Ko so ga devali na voz — pal je in počil in morali so ga zopet prelití.“

Gospod župnik se še zmenil ni za to, kaj je čenčala pripresta Barba; toda on postajal je od dne do dne nesrečnejši. Ne samo to, da je moral ljudem prikrievati pravi položaj, domneval je, da je odgovoren i za laži gospodinje svoje. Peklo ga je to nepopisno v srcé in hkrati so izginule rudeče rožice z njega okroglih lic.

Bože, napovedan dan slavlja župnikove petdesetletnice in blagoslovljenje novega zvona minul je

6 M. M.

poslušali te svete, ker največ sami zgube, če se razbije koalicija.

Kronawetter je te dni poročal svojim volilcem in po svoji stari navadi zabavjal tudi zoper cerkev. Pokazal je pa, da je že popolnoma v judovsko-liberalnem taboru. Razkladal je, zakaj da ni pristopil koaliciji in kot povod navajal Hohenwartov govor, v katerem je vodja konservativcev izražal nado, da liberalci konservativni postanejo. On je za ločitev cerkve od države. O Dunaju je trdil, da je središče reakcije v Evropi, kar so pokazali poslednji dogodki na Ogerskem. Z Dunaja so se ogerski magnatje bili nahujskali, da so se upirali civilnemu zakonu. Če bi bila reakcija na Ogerskem zmagala, bilo bi to slabo vplivala na vso Evropo. Rajši on odloži mandat, nego bi pristopil koaliciji. Mi pa mislimo da s tem Kronawetter ničesa ne pogodi, ker ž njim bi koalicija dosti ne pridobila.

Casario je izpovedal, da je že malo manjkalo, da se mu nameravani napad ni ponesrečil. Carnot je sedel na desni strani ulice. Čez cesto ga niso pustili vojaki. Šel je pa baš tedaj neki voz čez ulico in za tem vozom se je splazil on. Casario je bil baje popolnoma prepričan o tem, da ga kar ljudje na mestu pobijejo. Čudno se mu dozdeva, da je še živ. Da je on vedel, da se bode stvar tako iztekla, bi ga policija ne bila prijela. Pomešal bi se mej ljudi in klical: „Živel Carnot!“ kakor so klicali drugi ljudje in nobeden bi ga ne bil izpoznal. Govori se, da je Casario tudi nekaj izpovedal o anarhistični zaroti, po katere nalogu je on deloval. Tako je upati, da dobi policija vse krivce v roke.

Italijani in Francozi. Francoski delavci že dolgo sovražijo italijanske, ker delajo za nižjo plačo. Umor Carnotov je torej bil mnogim francoskim delavcem le lepa priložnost, da so napali Italijane ali pa zahtevali, da se odpusté italijanski delavci. Francoski tovarnarji odpustili so na tisoče italijanskih delavcev, ker so se bali, da sicer pride do pobojev mej italijanskimi in domačimi delavci. V nekaterih tovarnah sedaj že primanjkuje delavcev. Naravno je, da se bodo morali povišati plače. Italijani se najbrž kmalu v večjem številu ne povrnejo v Francijo, posebno dokler se ne poleže sedanja razburjenost. Hudi udarec je pa ta dogodek za Italijo, ker nima dati dela ljudem, ki so se povrnil iz tujine.

Crispijeva zmaga. Glavno težavo je že premagala italijanska vlada. Zbornica je z veliko večino dovolila obdačenje kuponov od državnih papirjev. Opozicija se je temu hudo upirala. Jeden opozicionalec je to označil za tatvino, drugi je primerjal s državnim finančnim polomom. Sodi se, da so kapitalisti sami se nekoliko premislili, ker so se jeli bati, da zgube ves denar, ki ga imajo v italijanskih vrednostnih papirjih, da se ne vrede državne finance. Ker bode ta davek zadel v prvi vrsti bogatine, se mu tudi ugovarjati ne da. Davki so se povišati tudi morali, ker je z znatnim štedenjem tudi velika težava.

Protí anarhizmu. Španjska vlada je predložila zbornici poslancev načrt zakona o razstreljih. Ta zakon bode pa težko imel zaželeni vspeh. Trije

že davno. Seljani laude-fleurški so se čudili takim pretvezam. Poredni jeziki so se oglašali! Farigoul, kovač, pravil nam je, da so ljudje videli gospoda župnika v slabi družbi blizu mesta Rosé — in je še dostavljal: „Verjamite mi, denar za zvon je za pravil“.

In napravila se je stranka proti duhovnemu oskrbniku. Korakajoč po selu, ostala je marsikaka glava pokrita in marsikaka zbudljiva beseda udarjala je na njega ušesi.

Ubozega, čestitljivega moža pekla je vest. Globoko je čutil vso težo te hibe. Skusil je najbolje žal; in česar se je lotil — vse zamán — nikjer ni našel miru.

Toda oglašal se je v njega srcu glas, da je morda venderle njega dobrotnost koristila ubogi duši ciganskega dekleta in bil pričetek nje spreobrnjenja. Noč in dan videl je pred seboj oči mlade komediantinje, polne bóli in solz.

V tem je postajalo njegovo stanje vedno neznošneje, in iz te zadrege rešite ga dve sosedni američanski dami, Suzana in Beta Pecivaluvi, kateri ste tri milje od tega sela posedovali krasno letovišče in priradili gospodu župniku lepo presenečenje. Poznali ste njegovo plemenito srce, in napravili ste mu nepopisno veselje.

škofje so bili pri pravosodnemu ministru in ga opozorili na nedostatke tega zakona. Po njem se ne prepoveduje razširjanje anarhističnih idej, kar bi bilo želeli v verskem in državnem oziru. Dokler se ne prepove razširjanje anarhističnih nauk, ne bodo nobene naredbe dosti izdale. Minister je škofje prijazno vsprejel, ali vendar je rekel, da se kot minister ne more odločiti, da bi že same ideje preganjal. Najbrž ne bode dolgo, da bode vlada se kesala, če ne bode poslušala modrega sveta španjskih škofov.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. julija.

(Nadzorovanje oblastev pri obrtnih zadrugah.) Najvišji upravni dvor je zavrnil pritožbo obrtne zadruge v kateri je protestovala zoper to, da bi morala po odloku okrajnega glavarstva naznanjati odborove seje političnemu oblastvu. Najvišji upravni dvor je kot pravo spoznal, da obrtne zadruge morajo polit. oblastvu naznanjati odborove seje in da ima polit. oblast pravico k sejam pošiljati svojega zastopnika.

(Slovesna intronizacija) novega zagrebškega nadškofa dr. J. Posilovića vrši se dne 7. julija. Slavnosti vdeležita se tudi škof djakovski dr. J. Strossmayer in nadškof sarajevski dr. J. Stadler, ki dojdeta dne 6. julija v Zagreb.

(Novi župnik in dekan za Tomaj.) Dekanijska fara Tomaj na Krasu bila je razpisana vsled vpojojenja velezaslužnega preč. gosp. kanonika, župnik-dekana Urbana Golmajerja, rojaka iz Breznice na Gorenjskem. Novoimenovani župnik-dekan je velezaslužni učeni g. Matija Sila, dosedaj župnik na Repentabru blizu Trsta, dobroznani slovenski pisatelj in govornik na prvem slovenskem katol. shodu v Ljubljani. Ad multos annos!

(Nove maše) obhajali bodo gg. ljubljanski novomašniki letos tako-le: g. Frančišek Bernik, 5. avg. na Trati pri Poljanah; g. Feliks Knižek, 5. avg. pri sv. Jakobu v Ljubljani; g. Andrej Krajec, 5. avg. v Stari Cerkvi pri Kočevji; g. Janez Medved, 29. jul. v St. Vidu pri Zatičini; g. Anton Mezeg, 22. jul. pri Sv. Petru v Ljubljani; g. Janez Pristov, 29. jul. na Breznici; g. Janez Strukelj, 29. jul. v St. Vidu nad Ljubljano; g. Frančišek Traven, 29. julija v Smedniku; g. Jožef Volc, 5. avg. v Olševku; g. Jožef Vrankar, 5. avg. v Spitaliču; g. Frančišek Bleiweis, 29. julija v Naklem; g. Anton Čadež, v praznik sv. Ane pri M. P. na Brezjah; g. Janez Dolinar, 5. avg. na Dobrovi; g. Frančišek Finžgar, 5. avg. na Breznici; g. Jožef Juvanec, 22. julija v Planini; g. Anton Oblak, 29. jul. v Horjulu.

(Iz Rima) se nam poroča: 27. pretečenega meseca je napravil na Gregorijanski univerzi doktorski izpit iz modroslovja g. Mihael Opeka, gojenec v Germaniku. Častitamo!

(Ogenj.) Iz Hrušice pri Ljubljani se nam piše: Na sv. Petra in Pavla dan popoldne ob šesti uri je v Hrušici pri Ljubljani dvema gospodarjema jedna hiša, dva poda, dva hleva in jedna lopa po-

Necega dne klečal je dolgo naš gospod župnik pod sv. razpelom, sklenil je, da si mora olajšati svoje srce in pove javno svojim župljanom, kako stoji stvar s zvonom.

Bilo je v praznik sv. Petra in Pavla; gospod župnik stopi po sv. evangelju, bledši nego kedaj, na propovednico in prične tresočim glasom:

„Dragi moji, prijatelji ljubi, povedati vam hočem danes . . .“

In glej! v tem trenutju zapoje zvon, jasno, sreberno, milo doneče kakor slavčev glas. Po cerkvi zaori kakor iz jednih ust glas vernih ovčic: „Nov zvon! Nov zvon!“

Ali je bil čudež? Je li velel Bog angeljem svojim, naj prinesejo nov zvon in rešijo čast svojega dobrega dušnega pastirja?

Misli naj si kdo, kar mu ljubo in drago, vse se je zgodilo tajno in ponoči in seljani v Lande Fleurie niso zvedeli dolgo, kaj jim je hotel dušni njih pastir povedati s propovednice in kako da se je plačal novi zvon.

Se le ko se je novi zvon milo glasil ob pogrebu blagega duhovna, ko je prihitelo hvaležno ljudstvo od vseh strani, zvedeli so o tem dogodku in blagorovali pokojnega odprte roke!

gorela. Zažgali so otroci z žveplenke, ki so pod podom podgan in miši iskali. Ker ne bilo požarne brambe iz Bizavika na pomoč, bi bila lahko vsa vas pogorela. Jeden posestnik je za nekaj malega zavarovan. Stariši, imejte svoje otroke bolj v varstvu in zapirajte žveplenke pred otroci!

(Maša za družbo sv. Cirila in Metoda.) Za moško št. jakobsko-trnovsko podružnico sv. Cirila in Metoda bo 5. julija t. l., to je na praznik sv. Cirila in Metoda, ob 5. uri zjutraj sveta maša v trnovski župni cerkvi pri altari, kjer sta kipa sv. blagovestnikov.

(Požari.) V noči od 24. na 25. junija nastal je v mrvi pod streho na hlevu Janeza Černeta v Stefani vasi št. 20 ogenj, ki je bil pa po sreči že v začetku zadušen, ker ga je Černe pravočasno še naznanil in z dvema sosedoma ugasnil. Zakrivil je bajé ogenj hlapec, ki je v mrvi ležal in skoraj gotovo cigare kadil. Ko bi ne bil Černe ogreja pravočasno zapazil, bil bi še hlapec lahko zgorel. — Dne 30. junija ob pol 6. uri zvečer tresčilo je v slamo krito hišo Antona Božnarja na Sarskem hiš. št. 6 v župniji Ig in je požgalo podstrešje na tej hiši. Škode je nad 400 gl.; zavarovan je bil na hišo za 200 gl. — Dne 22. t. m. je začelo goriti v gospodarskem poslopju Franca Ozimiča v Slovenski Bistrici. Požar je uničil več poslopj in napravil 4000 gl. škode.

(Grozna nesreča) pripetila se je, kakor se nam poroča, na praznik sv. Petra in Pavla popodne na Vižencah pri sv. Ambrožu, cerkljanske fare Domači otroci so veselo igrali in pomagali pasti živno. Pridruži se neki fante, 14 let star. Vsi grede v hišo. Kot bi trenil zgrabi ta pritepenec za puško, ki je visela na steni. Vsi otroci zakriče: pusti puško, je nabasana! Samo najstareše dekle ni opazila tega, ker je iskala suhih hrušek po shrambi, ter bila priklonjena. Predrzní fante ne odloži puške, pač pa pomeri in sproži. Deklice je padlo. Prestreljeno je bilo skozi ves život. Malo je še izdihnilo in v par trenutkih je bilo mrtvo. Fant je zbežal. Iščejo ga orožniki. Mrliček piše se Marija Preširen, 9 let stara, pripravljala se je na prvo sv. spoved in na sv. birmo. Bilo je tiho, pohlevno dekletce, sicer ne zelo nadarjeno, pa jako pridno. Vsak ponedeljek in ob vsakem vremenu došla je h krščanskemu nauku, dasi je pot od sv. Ambroža v Cerklje dolga in težavna. Škoda, da ni čakala sv. zakramentov, katerih se je tako veselila. „Njena duša je Bogu dopadla, zato jo je hitel vzeti iz sveta“. Od otroške igre šla je v večnost igrat z angeljki.

(Slavnost šišenskih požarnih brambcev) se je večeraj zelo slovesno izvršila. Slavnosti so se udeležili bramborci iz Ljubljane, Kranja, Škofjeloke, Radovljice, Dovjega, Begunj, Kropce, Žužemberka i. t. d. skupaj okoli 400 mož. Zjutraj ob 9. uri je bila sv. maša, katero je daroval č. o. Kalist župnik frančiškanski. Med sv. mašo je bil slavnosti zelo primeren govor, katerega so navzoči poslušali z veliko pazljivostjo. Č. o. Kalist govoril je bramborcem prav na srce, za kar se mu vsi prav toplo zahvaljujejo. Po cerkvenem opravilu se je blagodovolno novo skladišče za požarno orodje in 2 brizgalnici. Primerne govore sta imela g. predsednik zveze kranjskih požarnih bramb g. Doberlet in g. šišenski župan. Popoldanska veselica se je vršila na Koslerjevem vrtu. Igrali ste vojaška in domžalska godba. Igranje na dobitke je društvu prineslo lep dobiček.

(Zgubila se je), dne 29. junija t. l. na južnem kolodvoru denarnica z vsebino 10 gl. in ena zapetnica.

(Našla se je) dne 29. junija t. l. zlata broža.

(Novice s Štajarskega.) Poroča se nam: V Nazaretu blagoslovil je 13. pr. m. preč. pater provincijal Placid Fabiani krasno podobo svetega Antona Pad. za stranski oltar; ob jednom bil je takrat tudi shod 3. reda sv. Frančiška, ki se je od vseh dosedanjih najsijajneje vršil; bilo je ljudstva nad 6 tisoč. Veselo znamenje časa je, da se 3. red po Savinjski dolini od dne do dne bolj razširja. — Inštaliran bil je dne 1. julija preč. gospod Fr. Dupelnik na župnijo sv. Frančiška v Stražah po preč. g. dekanu Dovniku; isti dan bil je tudi inštaliran preč. g. Fr. Skorjanc na faro Gomilsko. — Nevarno je bolan peč gosp. Matija Krtina, župnik na Rečici. — Našli so v šmartinski župniji za Dreto, v bližini podružnice sv. Jošta trohnjeno človeško truplo, občno nnenje je, da je neki berač, ki se je po zimi ponesrečil. — Cesta proti Solčavi vrlo napreduje, avgusta bode odprta promet; bode li tudi za bicikliste, bodemo objavili, dosedaj ima lice precej grbavo. — Košnja je

večina končana, le vreme delalo je mnoge ovire, sena imamo izredno veliko, cena živini je visoka, posebno ker kupci iz Nemčije dohajajo. — Novodovoljeni sejem dne 25. junija na Ljubnem prišel se je mej streljanjem topičev. — Pri podružnici sv. Katarine v rečiški župniji priskrbeli so nove zvonove, katere izdeljuje mariborski zvonar Dencel.

(Vtopljenec.) Iz Adlešič 28. junija: V sredo 27. t. m. utonila je v kalu pred hišo Katarina Vlačič iz Dolenjce h. št. 3 pri Adlešičih, stara 3 leta.

(Imenovanje.) Predsedništvo finančne oblasti v Trstu je imenovalo g. Štefana Hercega iz Rovinja višjim kontrolorjem v Kopru in g. Ljudevita Pfeiferja carinskim sprejemnikom v Vrdelji pri Trstu.

(Zaključek ljudskih šol v Trstu) bode se vršil, eventuelno se je že v nekaterih slučajih v tekočem tednu in sicer, ker se širi bolezen difteritis in škrlatinka.

(Sožalnice o priliki umora francoskega predsednika Carnota), podpisano od več sto oseb slovenskih in hrvatskih rodoljubov v Trstu, vročila je v nedeljo francoskemu konsulatu deputacija sestojeca iz gg. prof. Mandića, dr. Gregorina in urednika Jakića.

(Koroške novice.) S Koroškega: Koroški liberalci prav radi slovesno obhajajo spomin pokojnega knezoškofa dr. Petra Fundra. S tem hočejo pa samo demonstrirati proti našemu mil. gosp. knezoškofu. Dokler je živel, se tudi za dr. Fundra niso dosti zmenili. Lani so mu odkrili v Greifenburgu spomenik in tudi letos so tam priredili neko slavnost. Ob enem tudi zabavljajo pošteno proti mil. gosp. dr. Kahnu, ker si menda pri zadnjem bivanju v Greifenburgu ni ogledal Fundrovega spomenika. — Novi hôtel Müllner v Celovcu, kojega posestnik je lani izgubil, kupil je na javni dražbi stavbeni mojster Fr. Madile za 62.200 glđ. — Umrla deželni poslanec Kajetan Šnableger je bil star 51 let in je v deželnem zboru koroškem zastopal 20 let trge Trbiž, Naborjet, Šmohor in Bleiberg-Rovte.

(„Schulverein“.) S Koroškega: Poročal sem vam že, kako se je vršila v Lipi ob Beljaku velika veselica na korist zloglasnemu nemškemu „schulvereinu“. Nemški listi naštevajo te-le „oficijelne“ goste pri veselici: C. kr. deželni predsednik baron Schmidt-Zabiérow s soprogo in nečakinjo; spremljala in zabavala sta ga kot „Ehrencavaliere“ deželni poslanec K. Ghon in vodja prometnega vodstva državnih železnic pl. Scala. Dalje: c. kr. okr. glavar Herman z družino, in od okrajnega glavarstva še: pl. Rainer, pl. Mack in vitez Panz; okrajni sodnik Hirschmann, vodje Zeche, Pliwa itd. Komentara menda ni treba. Pa nehoté se spominjamo, kako se preganja in ovaja na višjem mestu slovenske kaplane, ker se drznejo, ne da bi prej prosili dovoljenja pri deželnem predsedništvu, povedati ljudem resnico in zagovarjati pravice ljudstva. Daleč smo prišli!

(Trboveljska družba) dobila je dovoljenje, da sme uporabljati odslej pri izvažanju rujavega prēmoga v Kočevju, dva parna stroja.

(Ponarejeni bankovci) z Vipavskega: Te dni, v ponedeljek 25. t. m. — je zasačila žendarmarija pri nekem živinskem trgovcu, I. Kobalu iz Dolenj pod Vipavo, ki je kupil vôle 12. t. m. na sezanskem semnu od nekega Podgradarja (Podgrad v Istri) tri ponarejene bankovce po 50 glđ., o katerih pa Kobal trdi, da jih prejel zopet od drugega korminskega živinskega trgovca v Korminu. Ponarejene bankovce enake baže lahko vsakdo spozna, ker so bolj blede barve in tudi črke so nekoliko drugačne, kakor so pravili orožniki. Zato pa varujte se živinski trgovci ter dobro pogledajte bankovce, kedar jih prejmete od kakega Laha; tudi ime dotične osebe si treba dobro zapomniti; sicer se pride lahko po nedolžnem v preiskavo in tudi brez železnice v „berlin“, kakor pravijo nekje v gorah. — ječi! O gori omenjenem trgovcu Kobalu, ki je zdaj v preiskalnem zaporu v Sežani, se sploh misli, da je nedolžen in da je bil od laškega kupca „mistifikovan“, kajti Lah je zvit kot kozji rog; to nam pričata tudi tržaški in goriški magistrat, ki sta v svoji čudni liberalnosti odklonila celo ustanovo ljudskih slovenskih šol, kakor neka višja nedotakljiva „kasta“, kateri naj bi Slovenci vedno služili kot „Parija“! M—ev.

(Uboj.) Dne 25. jun. stegli so se povodom neke ženitnine fantje med seboj. Jaka Majdič je z nožem ranil Janeza Tihelna tako, da je takoj umrl, Jan. Tekavca pa je smrtno ranil.

(Zopet ogenj.) Iz Leskovec 1. julija t. l. V soboto 30. junija je čisto do tal pogorela neka hiša in gospodarsko poslopje na Lokah. Zažgal je otrok v oni hiši stanujoče ženske sredi popoldneva, in ker hiša stoji bolj na samem in so bili ljudje sploh na polju pri svojem delu, so ogenj malo opazili. Zgorelo je do malega vse, stanovalci so rešili golo življenje, še nekaj denarja ostalo je v ognju. Gospodar teh poslopij je menda zavarovan. — V Leskovecu razširila se je nekaka vročinska bolezen, 47 bolnikov so pred kratkim našli; artilerija, ki pride dne 2. julija semkaj streljat, se ne upa pri nas nastaniti.

(Modras.) Iz Dravske doline: Na god sv. Janeza Nepomuka, ko so se romarji vračali od podružnice sv. Janeza v Marnebergu, pičil je modras neko deklino na potu domu v Vuhred. Zavpila je, pa naglo se je strup širil, da je v kratkem preminola.

(Pobalinstvo.) Poroča se nam: Včeraj ob polu 3. v jutro priteplo se je kacic 10 odraslih fantalinov z „Gmajne“ i. dr., podžagalo na Kolezijski cesti v Trnovskem predmestju ondi stoječi „mlaj“, da se je podrl, vzelo mu zatem z vrha privezano zastavo ter pobegnilo, ne da bi jih bila videla ali — motila pri tem junaškem činu — policijska straža. Izvestno ti zlikovci ne uidejo zasluženi kazni.

(V vodo je padla) in utonila dne 24. junija vsled božjasti 45letna Katarina Naglič iz Zg. Bele.

(Najdeno mrtvo truplo.) Blizu Töniesove opekarne pri Kosezih najdeno je bilo truplo okoli 60 let starega moža, ki je bil srednje velikosti in bradat. Znan je bil v tamošnji okolici strehar, ki je z opeko krite strehe popravljaj. Dobilo se pri njem ni nič denarjev, pa nekaj žebeljkov in tri prazne možničke. Obleko je imel zelo skrpano in obutal strgano. Da bi bil kaj ranjen, ni bilo zapaziti.

(V okrajni cestni zastop za radoljiški okraj) je bil za načelnika izvoljen župan radoljiški Aleks. Roblek, za namestnika pa g. Andrej Jurgelc, župan mošenjski.

(Strela.) Dne 26. m. m. je ob treh popoldne udarila strela v gospodarsko poslopje Matije Koržeta v Cirkoveh na Štajarskem, ki je popolnoma pogorelo.

(Pretep.) Danes ponoči udaril je v Hilšerjevih ulicah korporal c. kr. pešpolka št. 27, nekega civilista z bajonetom po glavi in ga težko ranil, da so ga morali prenesti v bolnišnico. Povod je bil poprejšnji prepir v gostilni.

Telegrami.

Dogodki na Franooskem.

Pariz, 1. julija. Včeraj dopoldne so prinesli v Elisée venec, katerega je dal položiti cesar Franc Josip na krsto Carnotovo. Trakovi imajo cesarsko barvo in napis: „Au president Carnot — François Joseph empereur et roi“. Pri mrtvaškem sprevedu je Avstrijo zastopal grof Hoyos Sprinzenstein in vse osobje veleposlaništva.

Pariz, 1. julija. Nemški cesar je dal položiti na krsto Carnotovo lepi venec z vijoletnim trakom, na katerem je bila črka **W.** in cesarska krona.

Pariz, 1. julija. Nadškof in duhovščina niso spremili Carnotovega trupla v Pantheon, ker je po cerkvenih predpisih prepovedano hoditi v ornatu v prej svete, sedaj posvetne prostore Pantheonove.

Pariz, 1. julija. Ob osmih so se postavili vojaki po ulicah, po katerih je potem šel spreved. Polno je ljudij na Champs Elysées, kjer so se postavile deputacije. Ob 9. uri so že prihajale organizovane korporacije. Po oknih in strehah je bilo polno radovednežev. Take gneče še ni bilo v Parizu. Na okrašenih ulicah so postavili lestvice in vozove, da so ljudje ž njih gledali spreved. Mnogo pozornosti je vzbudil prihod veleposlanikov in vojaških atašejev. Ministre je ob prihodu ljudstvo navdušene pozdravilo. Ob 10. uri je prišel Kazimir Periér, katerega so vsprejeli vsi generali. Ob polu 11. uri je dal general Saussier znamenje za odhod. Vojaki so se vstopili v špalir in prezentovali. Topovi so zagromeli in spreved se je jel premikati. Najnaprej je šla republikanska garda, potem duhovščina, potem voz s krsto, za njo Carnotovi sinovi in drugi člani rodbine, Kazimir Periér, predsednik senata, pod-

predsednik zbornice, ministri, diplomati, senatorji in poslanci, generali, častniki, korporacije, razne uradne osebe. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Le v Rue de Pyramides je pal 20letni človek z visočine, kjer je gledal spreved, in bil takoj mrtev.

Pariz, 1. julija. Na grobu Carnotovem je govoril ministerski predsednik Dupuy, ki je naglašal, da je Carnot dal življenje za Francijo. On je žrtva družbe, kateri bode naredilo konec zjedinenje vseh držav. Pal je kot vojak na polju časti. Videl je že čas, ko se odpočije, kajti ni več mislil poganjati se, da bi bil zopet voljen. Po njegovih mislih bi bila dvakratna izvolitev nasprotovala duhu ustave. On je imel najvzvišenejšo nazore o nalogah predsednika republike. Umel je v inozemstvu pridobiti Franciji simpatije in spoštovanje. Došle izjave nam kažejo, kako so cenili pokojnika kot človeka, državljana in predsednika, posebno kot prijatelja miru, katerega ohraniti si je vedno prizadeval. Sedaj bode pa počival v Pantheonu poleg organizatorja zmag. Smrt združi vojni ženij z ženinijem miru. Zgodovina bode pripovedovala, da je hotel združiti vse Francoze v republiko strpljivosti in modrosti, napredka in svobode. Francija ga ne bode nikdar pozabila, ker je on pripravljaj zjedinenje vseh francoskih sinov v ljubezni do republike. Vedno se hočemo držati njegovega gesla: Služiti vedno republiko in nikdar ne izpustiti iz oči blaginje Francije.

Pariz, 2. julija. Včeraj so tudi v provinciji zaprli več anarhistov.

Velik požar v Budimpešti.

Budimpešta, 1. julija. Danes je začelo goreti v novobudimpeštanski tovarni za pranje volne Julija Wolfnerja in drugov, požar se hitro širi. Nekateri sosedne hiše so že jele goreti. V nevarnosti so vsa poslopja v obližju, ker je v tovarni mnogo vnetljivih stvari.

Budimpešta, 2. julija. Pri včerajšnjem požaru se je podrl zid, ki je ubil policijskega glavarja, policijskega slugo in jednega delavca, pet oseb je težko in več lahko poškodoval.

Trident, 2. julija. Cesar je zjutraj ogledal tridentsko posadko, potem pa je šel ogledat zaporo Covezzano. Na vsej poti so ga občinske deputacije in prebivalstvo navdušeno pozdravljali.

Trident, 2. julija. Po defilovanju vojakov izrekel je cesar popolno zadovoljstvo častnikom za izvrstno izvežbanje vojakov, pohvalil je posebno podpolkovnika Drescela gorsko baterijsko divizijo za najlepší red pri paradi in pri defilovanju. Potem je ogledal vojašnico, ob pol 10. uri se je odpeljal v Sanrocco. Cesta je bila lepo okrašena, delavci postavljeni v slikovite skupine. Pri Villazzanu pozdravili so cesarja zastopniki železnice. Pri slavoloku v občini Villazano je imel oslepel vitez Mersi navdušen govor. Prebivalstvo je priredilo mnogobrojne navdušene ovacije. Po ogledovanju utrd se je povrnil cesar v rezidenco.

Trst, 2. junija. Včeraj vršil se je izredni občni zbor političnega „Edinost“. V odsotnosti predsednika profesorja Mandića odprl je zborovanje podpredsednik dr. Gregorin, naznanivši pričujočim, da je sprejel malo časa pred zborovanjem pismo od profesorja Mandića, v katerem mu isti naznanja, da iz raznih vzrokov polaga čast predsednika političnega društva „Edinost“. Vsled te nepričakovane vesti odložilo se je zborovanje na nedoločen čas ter izvolilo odposlanstvo, ki naj prosi prof. Mandića, da prekličé odpoved. Govori se, da je vzrok temu koraku iskati tudi v tem, ker se je pri zadnjem rednem občnem zboru ostro kritikovalo delovanje odstopajočega odbora polit. društva, kateremu je bil predsednik profesor Mandić. Na vsak način je ta odpoved pomenljiva, upati pa je, da ne bode imela slabih posledic. Pri tem zborovanju je — kakor se govori — tudi nek priprost delavec zopet grajal splošno delovanje političnega društva ter

napal slovensko inteligenco, češ, da prezira delavce.

Livorno, 1. julija. Neznani zločinec je z bodalom zabodel časniškega ravnatelja Baudija. Poškodoval ga je tako hudo, da je umrl.

Glatz, 1. julija. Ob svojem času zaradi vohunstva obsojeni francoski častniki so se pomilostili in izpustili.

Hamburg, 30. junija. Ob polu sedmih zvečer se je začel shod časnikarjev in pisateljev.

Valencia, 30. junija. V neki papirnici razletela se je dinamična patrona in napravila mnogo škode. Človek se ni nobeden ponorečil. Provročitelja razpoka so zaprli. Neki delavec je, z imenom Belloer, ki je anarhist.

Bruselj, 2. julija. Časopisi poročajo, da se kolera v Lüttichu širi, osem jih je zbolelo, jeden umrl.

London, 2. julija. Nadvojvoda Franc Ferdinand d'Este je včeraj zajutrkoval s carjevičem pri vojvodi Connaughtu, zvečer pa kosil pri veleposlaniku grofu Deymu.

Umrli so:

28. junija. Ana Vodnik, gostija, 80 let, Kravja dolina 11, ostarelost. — Frančiška Avbel, gostija, 59 let, sv. Petra cesta 64, ostarelost.

29. junija. Jerica Čaks, usmiljena sestra, 24 let, Kravja dolina 11, plućna tuberkuloza. — Zmagoslav Bezljaj, podobarjev sin, 5 mesecev, Tržaška cesta 26, katar v črevih.

30. junija. Jožef Hammerschmidt, umirovljeni strojevodja, 67 let, Dunajska cesta 23, tabes dorsalis.

1. julija. Viktor Janežič, mesarjev sin, 2 meseca, Poljanska cesta 25, božjast. — Jera Stibil, posestnica, 53 let, Krakovski nasip 12, vnetje prsne mreže.

V bolnišnici:

26. junija. Jožef Keržič, pekovski mojster, 32 let, jetika.

28. junija. Marijana Jelenc, posestnikova žena 60 let, tetanus. — Marija Grum, gostija, 73 let, srčna hiba.

29. junija. Anton Kežar, delavec, 35 let, jetika. — Marija Brozovič, krojačeva žena, 35 let, jetika.

Tujci.

29. junija.

Pri **Stonu**: Tintner, Königsberger, Ulrich z Dunaja. — Šercl iz Prage. — Frank, Ditz, Schreiber iz Lundenburga. — Kronvogel od Sv. Lenarta. — Mehora, Grossmann iz Novega Mesta. — Hauser in Brandl iz Gödinga. — Muchka z Moravskega. — Trutmann iz Čejca. — Moline iz Tržiča. — Mulcher s soprogo s Češkega. — Majetič iz Skrada. — Thomas iz Trsta. — Knauss iz Ljubljane.

Pri **Maltcu**: Fr. S. Weitschacher, Lösching, Kurz, Schwenda, Stern, Rederer z Dunaja. — Erber z Reke. — Skalja, Pissek iz Celja. — Stuparich, Mirandini iz Trsta.

F. pl. Lenk z Rake. — Kolliner iz Prage. — Streubat iz Vöklabruck-a. — Hadek iz Gorice. — Oth iz Haaga.

Pri **bavarskem dvoru**: Hönigmann iz Kočevja. — Guerra, Menegon, Caconi iz Zatične. — Castro, Vessolie iz Pirana. — Belegri iz Slovenske Vasi.

Pri **avstrijskem caru**: Katholnig iz Beljaka. — Sedlak iz Bora. — Reichstein z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Berger iz Ljubljane. — Gogola iz Vipave.

Tržne cene v Ljubljani

dné 30. junija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 25	Speh povojen, kgr.	64
Rež, " . . .	5 25	Surovo maslo, " . . .	72
Ječmen, " . . .	5	Jajce, jedno . . .	2
Oves, " . . .	6 50	Mleko, liter . . .	10
Ajda, " . . .	7	Goveje meso, kgr.	64
Proso, " . . .	5	Telečje " . . .	60
Koruza, " . . .	5 70	Svinjsko " . . .	66
Krompir, " . . .	1 80	Kostrunovo " . . .	38
Leča, hktl. . . .	—	Piščanec " . . .	35
Grab, " . . .	—	Golob " . . .	15
Fižol, " . . .	8	Sen, 100 kgr. . . .	1 60
Maslo, kgr. . . .	82	Slama, 100	1 96
Mast, " . . .	68	Drva trda, 4 kub. m.	6 20
Speh svež, " . . .	58	" mehka, 4 " . . .	4 80

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm	
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju				
30	7. u. zjut.	741.4	15.4	sl. sever	jasno	0-00
	2. u. pop.	740.4	25.6	sl. vzh.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	741.8	15.6	"	"	
	7. u. zjut.	743.1	16.6	sl. vzh.	jasno	0-00
	12. u. pop.	741.0	25.4	brez.	"	
	9. u. zveč.	740.6	20.0	sl. vzh.	oblačno	

Srednja temperatura obeh dni 18.9° in 20.7°, oziroma ravno in 1.7° nad normalom

Eksekutivne dražbe.

Fr. Poppa, gostilničarja v domobranski vojašnici, premakljivo blago: pohištvena, kuhinjska in kletna oprava, vrtni salon itd. (1641 gold. 94 kr.) dne 9. in 23. julija v Ljubljani (domobranska vojašnica).

Luke Zajca posestvo iz Strme Njive dne 28. avgusta (druga) v Litiji.

Andreja Marjetiča posestvo iz Gribelj (692 gold. in 17 gold. pritikline) dne 1. avgusta in 5. septembra v Kočevju. Štef. Mihelčiča nepremakljiva posestva z Vrtače št. 2 (443 gold.) dne 12. julija in 11. avgusta v Metliki.

Jan. Polaka zemljišče (2918 gold.) iz Stare Loke dne 26. julija in 23. avgusta v Škofji Loki.

Petra in Marije Majerle posestva in zemljišča v Dolu Starem trgu, Tanči gori in Predgradu (2539 gl. 80 kr.) dne 27. julija in 29. avgusta v Črnomlju.

Jan. Selana posestvo iz Prekop, radi dolžnih 36 gold. 28 kr. dne 6. julija (ponovitev) v Kostanjevici.

Pod varstvom.

Frančiška Lesjak iz Št. Vida pri Zatičini radi blaznosti; nje varuh je Josip Gorišek iz Zatične.

Josip Fritsch, polkovni krojač iz Ljubljane, radi bebosti; varuh njega je g. Luka Breskvar, črkostavec v Ljubljani.

Fr. Tomazin, 49 let stari delavec v Jesenicah, radi zapravljivosti; njega varuh je g. Josip Klinar, občinski predstojnik v Jesenicah.

Wpis tvrdke.

Pri o. kr. dež. kot trgov. sodišču izvršil se je vpis tvrdke: „Umberto Grandó“, lesna trgovina v Kranji. Imejtelj je g. Umb. Grandó, lesni trgovec v Kranji. — Dalje se je pri istem sodišču izvršil vpis pri rednem obnem zboru z dne 29. nov. l. 1893. iznova voljenih dosedanjih članov upravnega sveta vknjižene delniške družbe: „Kranjska industrijska družba v Ljubljani“ na tri leta in podelila se je tehniškemu ravnatelju te družbe g. Avg. Trappenu v Jesenicah kolektivna prokura.

Zahvala.

Usojam si izrekati javno zahvalo g. primariju deželne bolnišnice dr. Ivanu Bleiweis-u vitezu Trsteniškem, zlasti pa gosp. dr. Pikelju za njun požrtvovalni trud in skrb, da sta mi ozdravila mojo bolno hčerko, ki je mnogo trpela za hudo boleznijo božjastjo. Pristrčno se jima zahvaljujem ter ju ob enem priporočam toplo vsem, ki trpé za to boleznijo.

V Sodražici, dné 30. junija 1894.

Jakob Lavrenčič,
trgovec in hiš. posestnik.

367 1-1

Izborno svojo zalogo
raznovrstnih voz

kritih in nekritih
lišno in trpežno izdelanih priporoča prečast. duhovščini in sl. občinstvu tvrdka

Fr. Šiške dediči
Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki ceni. 266 4-2

Služba organista v Celju

bode izpraznjena sredi meseca julija.

Služba znaša na leto 433 gl. po fasiji, s prostim dostojnim stanovanjem; pa so tudi postranski zaslužki v glasbenem poučevanju.

Prosilec mora biti popolno zmožen orgljanja, petja — tudi koralnega — in dirigovanja, pa tudi slovenskega in nemškega jezika.

Predstojništvo opatijske farne cerkve sv. Danijela v Celju. 364 2-2

Uradne in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Dobro se izplačljivi papir za nalaganje.

6% no
bolgarsko
državno
hipotekarno
posojilo.

menjarnični
delniški družbi

V zlatu obrestljivo in povračljivo.

Hipotekarno zagotovljeno s prvo hipoteko na železnici Rušouk-Varna in Kaspičan-Sofija-Kistendil in na pristanišča Burgas in Varno.

Se more podražiti, ker te obligacije stojé še kacic 8 odstotkov pod zlatim pari-kurzom in je torej pričakovati da se jim poviša kurz, posebno ker veliko dohodkov donasajo.

Popolno davka in pristojbin je prosto za sedaj in za vso prihodnjost.

Donaša po sedanjem kurzu okolu 6%, odstotka.

Po dnevnem kurzu dobi se pri 58 40-23

„Mercur“, Dunaj, Wollzeile 10.

J. N. POTOČNIK

krojaški mojster v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 2 (v Tavčarjevi hiši) 357 6-4

se priporočila prečastiti duhovščini v izdelovanje najraznovrstnejše

duhovniške obleke in talarjev

po nizki ceni, zagotavljajoč trajno delo iz trpežnega blaga, točno in prijazno postrežbo. — V zalogi ima najboljšje blago razne kakovosti iz najzanesljivejših tovarn.

Dunajska borza.

Dne 2. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gl. 05 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	98 . 06
Zlata renta 4%, davka prosta	121 . 70
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	95 . 10
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	1012 . —
Kreditne akcije, 160 gl.	351 . 60
London, 10 funtov strl.	125 . 30
Napoleonor (20 fr.)	9 . 97
Cesarski cekini	5 . 92
Nemških mark 100	61 . 42 1/2

Dne 30. junija.

Ogerska zlata renta 4%	121 gl. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 05
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	146 . 25
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	157 . 75
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	197 . 50
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60
Kreditne srečke, 100 gl.	196 . —
St. Genois srečke, 40 gl.	70 . —

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gl. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gl.	— . —
Rudolfove srečke, 10 gl.	22 . 25
Salmove srečke, 40 gl.	73 . —
Waldsteinove srečke, 20 gl.	50 . —
Ljubljanske srečke	24 . 30
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	156 . 50
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v 3100	— . —
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	105 . 75
Papirnih rubeljev 100	134 . 60

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri trefanji, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.